

DIE VIII DECEMBRIS.

209

IN FESTO

IMMACULATÆ CONCEPTIONIS

BEATÆ MARÆ VIRGINIS

DUPLEX PRIMÆ CLASSIS CUM OCTAVA.

IN PRIMIS VESPERIS.

Ant. Tota pulchra es, Mariã
cum reliquis de Laudibus.

Psalmi ut in Festis Beatæ Ma-
riæ Virginis per Annum.

Capitulum. Prov. 8. c

Dominus possedit me in initio
viarum suarum, antequam quid-
quam faceret à principio. Ab
ætérno ordinata sum, et ex anti-
quis antequam terra fieret. Non-
dum erant abyssi et ego jam con-
cepta eram.

Hymnus.

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces

Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singularis,
Inter omnes mitis;
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

Ÿ. Immaculata Conceptio est
hodiè Sanctæ Mariæ Virginis,
ñ. Quæ serpentis caput vir-
gineo pede contrivit.

In officio votivo per annum
(ubi concessum est) omissio Ÿ.
Immaculata Conceptio est hodiè,
ejus loco tam in Vesperis quam
in Laudibus dicatur:

Ÿ. Immaculata Conceptio tua,
Dei Génitrix Virgo. R. Gaudium
annuntiavit universo mundo.

Ad Magnificat. Ant. Beatam
me dicent omnes generationes,
quia fecit mihi magna qui potens
est. Alleluia.

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum preparasti; quaesumus, ut qui ex morte ejusdem Filii tui praevisa, eam ab omni labe praeservasti, nos quoque mundos ejus intercessione ad te pervenire concedas. Per eundem Dominum.

Deinde fit commemoratio S. Ambrosii et Feriae occurrentis.

Ad Matutinum, Invit. Immaculatam Conceptionem Virginis Mariae celebramus * Christum ejus filium adoremus Dominum.

Psalm. Venite exultemus.

Hymnus.

Praeclara custos Virginum,
Intacta mater Numinis,
Caelæstis aulae janua,
Spes nostra, caeli gaudium.
Inter rubeta lilium,
Colomba formosissima,
Virgo è radice germinans
Nostro medelam vulneri.
Turris draconis impervia,
Amica Stella naufragis,
Tuere nos à fraudibus,
Tuâq; e luce dirige.
Erroris umbras discute,
Syrtis dolosas amove,
Fluctus tot inter, deviis
Tutam reclude semitam.
Jesu, tibi sit gloria
Qui natus es de Virgine
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. Admirabile est nomen

tuum, Domine, in universa terra, quia in Virgine Maria dignum tibi habitaculum preparasti.

Psalmi ut in Festis B. M. V. per annum. Antiphona. In sole posuit Deus tabernaculum suum.

Ant. In Conceptione sua accepit Maria benedictionem à Domino et misericordiam à Deo salutari suo. *℣.* Deus omnipotens praecinxit me virtute. *℟.* Et posuit immaculatam viam meam.

De Libro Genesis.

Lectio i. Cap. 3.

Serpens erat callidior cunctis animantibus terræ, quæ fecerat Dominus Deus. Qui dixit ad mulierem: Cur praecipit vobis Deus ut non comederetis de omni ligno paradisi? Cui respondit mulier: de fructu lignorum, quæ sunt in paradiso, vescimur: de fructu vero ligni, quod est in medio paradisi, praecipit nobis Deus ne comederemus, et ne tangeremus illud, ne forte moriamur. Dixit autem serpens ad mulierem: Nequaquam morte moriemini. Scit enim Deus quod in quocumque die comederitis ex eo, aperientur oculi vestri: et eritis sicut dii, scientes bonum et malum.

℟. Per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit in quo omnes peccaverunt. * Ne timeas, Maria, invenisti gratiam apud Deum. *℣.* Eripuit Dominus animam tuam de morte, et contra inimicum factus est protector tuus. Ne timeas.

Lectio ii.

Vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescendum, et pulchrum oculis, aspectuque delectabile: et tulit de fructu illius, et comedit: deditque viro suo, qui comedit. Et aperti sunt oculi amborum: cumque cognovissent se esse nudos, consuerunt folia ficus, et fecerunt sibi perizomata. Et cum audissent vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam et uxor ejus à facie Domini Dei in medio ligni paradisi.

℟. Transite ad me, omnes qui concupiscitis me; * Et narrabo vobis quanta fecit Deus animæ meæ. *℣.* Vivit Dominus quoniam adimplevit in me misericordiam suam. Et narrabo vobis.

Lectio iii.

Vocavitque Dominus Deus Adam, et dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audivi in Paradiso: et timui, eo quod nudus essem, et abscondi me. Cui dixit: Quis enim indicavit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo praeeperam tibi ne comederes, comedisti? Dixitque Adam: Mulier, quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, et comedi. Et dixit Dominus Deus ad mulierem: Quare hoc fecisti? quæ respondit: Serpens decipit me, et comedi. Et ait Dominus Deus ad serpentem: Quia fecisti hoc, maledictus es inter omnia animantia, et bestias terræ; super pectus

tuum gradieris, et terram comedes cunctis diebus vitæ tuæ: Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: Ipsa conteret caput tuum, et tu insidiaberis calcaneo ejus.

℟. Electa mea candida sicut nix in Libano; sicut favus distillans labia ejus; * Mel et lac sub lingua illius. *℣.* Veni de Libano, Sponsa mea, veni coronaberis coronâ gratiarum. Mel. Gloriosa. Mel.

IN II. NOCTURNO.

Ant. Diffusa est gratia in Conceptione ejus, et Speciosa apparuit inter filias hominum. Ant. Adjovit eam Deus manè diluculo; sanctificavit tabernaculum suum Altissimus. Ant. Gloriosa dicta sunt de te, Civitas Dei; fundavit te Dominus in montibus sanctis. *℣.* In hoc cognovi quoniam voluisti me. *℟.* Quoniam non gaudébit inimicus meus super me.

Sermo Sancti Hieronymi Presb.

De Assumpt. B. M. V.

Lectio iv.

Qualis et quanta esset beata, et gloriosa semper Virgo Maria, ab Angelo divinitus declaratur, cum dicitur: Ave gratia plena, Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus. Talibus namque decebat Virginem oppignorari muneribus, ut esset gratia plena, quæ dedit caelis gloriam, terris Dominum, pacemque refudit, fidem Gentibus, finem vitiiis, vitæ ordinem, moribus disciplinam.

Et bene plena, quia cæteris per partes præstatur: Mariæ vero simul se tota infudit plenitudo gratiæ. Verè plenà, quia etsi in sanctis Patribus, et Prophetis gratia fuisse creditur: non tamen eateenus plena: in Marià vero totius gratiæ, quæ in Christo est, plenitudo venit, quamquam àlter. Et ideò inquit: Benedicta tu in mulieribus: id est, plus benedicta, quam omnes mulieres. Ac per hoc quidquid maledictionis infusum est per Hevam, totum abstulit benedictio Mariæ. De ipsa Salomon in Canticis, quasi in laudem ejus: Veni, inquit, columba mea, immaculata mea. Jam enim hiems transiit, imber abiit, et recessit. Ac deinde inquit: Veni de Libano, veni, coronaberis.

¶ Ego ex ore Altissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam: ego feci in cælis ut oriretur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssus, et ego jam concepta eram. † Deus enim creavit me in justitia, et apprehendit manum meam, et servavit me. Nondum.

Lectio v.

Non immeritò igitur venire de Libano jubetur, quia Libanus candidatio interpretatur. Erat enim candidata multis meritòrum virtutibus, et dealbata nive candidior, Spiritus Sancti muneribus, simplicitatem columbæ in omnibus representans, quoniam quidquid in ea gestum est, totum puritas et simplicitas, totum veritas et gratia fuit; totum mise-

ricordia et justitia, quæ de cælo prospexit: et ideò immaculata, quia in nullo corrupta. Circumedit enim virum in útero, sicut Jeremias sanctus testatur, et non aliundè accipit. Faciet, inquit, Dominus novum super terram, et mulier circumdabit virum. Verè novum, et omnium novitatum supereminens novitas virtutum, quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque videre aliquis, ut vivere possit) sic ingressus est hospitium ventris, ut corporis claustrum nesciret: sicque gestatus, ut totus Deus in eo esset: et sic exivit inde, ut esset (sicut Ezechiel fatetur) porta omninò clausa. Unde canitur in eisdem Canticis de ea: Hortus conclusus, fons signatus, emissiones tuæ paradus. Verè hortus deliciarum, in quo consita sunt universa florum genera, et odoramenta virtutum: sicque conclusus, ut nesciat violari, neque corrumpi ullis insidiarum fraudibus. Fons itaque signatus sigillo totius Trinitatis.

¶ Nihil inquinatum in eam incurrit: * Candor est lucis æternæ et speculum sine macula. † Est enim hæc speciosior sole, et luci comparata invenitur purior. Candor est.

Lectio vi.

Deiparæ autem Virginis in sua Conceptione de teterrimo humani generis hoste victoriam, quam divina eloquia, veneranda traditio, perpétuus Ecclesiæ sensus,

singularis Episcoporum ac fidelium conspiratio, insignia quoque summorum Pontificum acta atque constitutiones mirificè jam illustrabant; Pius Nonus Pontifex Maximus totius Ecclesiæ votis annuens statuit supremo suo atque infallibili oraculo solèmniter proclamare. Itaque sexto idus Decembris anni millésimi octingentésimi quinquagésimi quarti in Basilica Vaticana ingenti Sanctæ Romane Ecclesiæ Patrum Cardinalium, et Episcoporum ex disitis etiam regionibus adstante cœtu, universoque plaudente orbe solèmniter pronuntiavit ac definivit: Doctrinam, quæ tenet beatissimam Virginem Mariam in primo instanti suæ Conceptionis fuisse, singulari Dei privilegio, ab omni originalis culpæ labe præservatam immūnem, esse à Deo revelatam, ac proinde ab omnibus fidelibus firmiter constantèrque credendam.

¶ Signum magnum apparuit in cælo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus: * Et in capite ejus corona stellarum duodecim. † Induit eam Dominus vestimentis salutis, indumento justitiæ, et quasi sponsam ornavit eam monilibus suis. Et in capite. Glória. Et in capite.

IN III. NOCTURNO.

Ant. Sanctimonia et magnificentia in Conceptione ejus; annuntiata in omnibus populis gloriam ejus. **Ant.** Lætâmini omnes in Domino: et confitemini memoriæ sanctitatis ejus. **Ant.**

Notum fecit Dominus opus suum: in conspectu gentium revelavit gloriam genitricis suæ. † Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me. † Nec delectasti inimicos meos super me.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. I.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Germani Episcopi.

In Præsent. Deip.

Ave Maria, gratia plena, Sanctis Sanctior, et cælis excelsior, et Cherubim gloriosior, et Seraaphim honorabilior, et super omnem creaturam venerabilior. Ave, columba quæ nobis et fructum fers olivæ, et servatorem à spiritali diluvio, ac portum salutis annuntias, cujus pennæ deargentatæ, et posteriora dorsi in pallore auri sanctissimi et illuminantis Spiritus fulgore irradiantur. Ave amoenissimus et rationalis Dei paradus, benevolentissima et omnipotenti ejusdem dextera hodiè ad orientem plantatus, et ipsi suave olens lilium, et rosam immarcescibilem germinans in eorum medellam, qui pestiferam animæque exitialem ama-

ritudinem mortis ad occidentem ebiberant: paradísus, in quo ad veritatis agnitióem lignum vivíficum efflorescit, è quo qui gustáverint, immortalitatem consequuntur. Ave, sacrosáncte edificátum, immaculátum, puríssimúmque Dei summi Regis palátium, ejúsdem Dei Regis magnificentia circumornátum, omnesque hospítio recipiens, ac mysticis reficiens delíciis; in quo non manufactus et vario decóre nitens situs est spirituális spónsi thálamus; in quo Verbum errantem humanám stirpem revocáre volens, carnem sibi desponsávit, ut eos, qui voluntate própria extórres facti fúerant, Patri reconciliáret.

ñ. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signátus; * Emissiões tuæ Paradísus, ò María. †. Aperi mihi, soror me, amica mea, columba mea, immaculáta mea. Emissiões tuæ.

Lectio viii.

Ave, Dei mons præpínguis et umbrósus, in quo enutritus agnus rationalis peccáta atque infirmitates nostras portávit: mons, è quo devolutus ille, nulla manu præcisus lapis, contrívit aras idolorum, et factus est in caput anguli, mirábilis in óculis nostris. Ave sanctus Dei thronus, divínium donárium, domus glóriæ, perpúlchrum ornámentum, cimélium electum, et totíus orbis propitiatórium, cælúmque Dei glóriam enárrans. Ave una ex puro auro confláta, et suavíssimam animá-

rum nostrárum dulcedinem, Christum scilicet, qui manna est, continens. O puríssima et omni laude et obséquio digníssima Virgo, Deo dicátum donárium omni creaturárum conditióni præcellens, terra non secta, inarátus ager, vitis floridíssima, fons aquas effúdens, virgo génerans; et mater viri nescia, innocéntiæ thesáurus absconditus, et sanctimóniæ decus; acceptíssimis tuis ac matérna auctoritate válidis præcibus ad Dóminum ac Deum ómnium conditorem Fílium tuum ex te sine patre génitum, ecclesiástici ordínis gubernácula fac dírigas, et ad portum tranquillum perdúcas.

ñ. Magnificat ánima mea Dóminum; Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. †. Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generatiões. Quia fecit. Glória Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

Sacerdotes justitia, et probatæ, immaculatæ ac sinceræ fidei exultatióne splendidíssimè indúito. Orthodoxis Princípiibus, qui præ omni púrpuræ aut auri splendore, et præ margarítis ac lapidíbus pretiósus, te nacti sunt diadéma et indumentum ac firmíssimum regnisui ornámentum in tranquillo ac próspéro statu sceptrá dírigere. Male fidas natiões in te ac Deum ex te génitum blasphemántes, eórum pédibus sternens subjícito: subjectúmque pópulum, ut secúndum Dei præceptum in suavi obediéntiæ obséquio perse-

Capitulum. Prov. 8.

Dóminus possédit me in infitio viarum suarum, antequam quidquam faceret à principio. Ab ætérno ordináta sum; et ex antíquo antequam terra fieret. Nondum erant abyssi et ego jam concepta eram.

Hymnus.

O glóriosa virginum
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lactente nutris úbere.
Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.
Tu Regis alti jánuá,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Virgínem
Gentes redemptæ pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgíne,
Cum Patre, et almo Spírítu
In sempiterna sæcula, Amen.
†. Immaculáta Concéptio est
hodiè Sanctæ Mariæ Virginis. †.
Quæ serpéntis caput virgíneo pede
contrívit.

Ad Benedictus, Ant. Ait Dóminus Deus ad serpéntem: inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa cónteret caput tuum. Allelúia.

Oratio.

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Fílio tuo habitaculum preparasti: quæsumus, ut qui ex morte ejús-

veret, confirmato. Tuam hanc civitatem, quæ te tamquam turrim ac fundamentum habet, victoriæ triumphis coronato, et fortitudine circumcingens custodito Dei habitatióem, templi decorem semper conservato; laudatores tuos ab omni discrimine et animi angóre exime; captivis redemptionem tribuito; peregrinis tecto, et quovis præsidio destitútis, solámen te exhibe. Univero mundo auxiliatricem manum tuam porrige, ut in lætítia et exultatióne solemnitates tuas simul cum ista, quam modò celebrámus, festivitáte splendidíssimo exitu transigámus, in Christo Jesu universórum Rege ac vero Deo nostro, cui glória et fortitúdo una cum Sancto vitæque princípío Patre, et coætérno et consubstantiáli et conregnante Spírítu, nunc et semper et in sæcula sæculorum. Amen.

Te Deum...

AD LAUDES ET PER HORAS.

Ant. Tota pulchra es, María, et mácula Originális non est in te.

Psalmus. Dóminus regnávít... cum reliq. de Dómin. Antiph.

Vestimentum tuum candidum quasi nix, et facies tua sicut sol.

Ant. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificentia populi nostri. Ant. Benedícta es tu, Virgo María, à Dómino Deo excélsio præ ómnibus mulieribus super terram. Ant. Trahe nos, Virgo immaculáta, post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

dem Filii tui prævīsa, eam ab omni labe præservāsti, nos quoque mundos ejus intercessiōne ad te pervenire concēdas. Per eūdem Dōminum.

Ad Primam, in n̄. brevi dicitur γ. Qui natus es de Maria Virgine, etiam per totam Octavam.

Ad Tertiam, Ant. Vestimētum tuum.

Capitulum ut ad Laudes.

n̄. br. Deus omnīpotens * Præcinxit me virtute. Deus omnīpotens. γ. Et pōsuit immaculatam viam meam. Præcinxit. Glória Patri. Deus omnīpotens. γ. In hoc cognōvi quōniam voluisti me. n̄. Quōniam non gaudēbit inimicus meus super me.

Ad sextam, Ant. Tu glória Jerúsalem.

Capitulum. *Ezech. 44.*

Porta hæc clausa erit, non aperiētur, et vir non intrābit per eam; quōniam Dōminus Deus Israel ingressus est per eam: eritque clausa Principi. Princeps ipse sedēbit in ea.

n̄. br. In hoc cognōvi, * Quōniam voluisti me. In hoc cognōvi. γ. Quōniam non gaudēbit inimicus meus super me. Quōniam voluisti. Glória Patri. In hoc cognōvi. γ. Exaltābo te, Dōmine, quōniam suscepisti me. n̄. Nec delectāsti inimicos meos super me.

Ad Nonam, Ant. Trahe nos.

Capitulum. *Apoc. 12.*

Signum magnum apparuit in

cælo: Mūlier amīcta sole, et luna sub pēdibus ejus, et in cāpite ejus corōna stellārum duōdecim.

n̄. br. Exaltābo te, Dōmine, * Quōniam suscepisti me. Exaltābo γ. Nec delectāsti inimicos meos super me. Quōniam. Glória Patri. Exaltābo. γ. Immaculata Conceptione tua Dei Gēnitrix virgo. n̄. Gāudium annuntiavit univēso mundo.

In II Vesp. omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Ant. Hōdiē egressa est virga de radice Jesse: hōdiē sine ulla peccāti labe concēpta est Maria: hōdiē contritum est ab ea caput serpentis antiqui. Allelūia.

Et fit commemoratio Perie. In officio votivo per annum (ubi concessum est) omissa Antiphona procedenti, dicatur sequens.

Ad Magnificat, Ant. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillānimes, réfove flēbiles, ora pro pópulo, intēveni pro Clero, intercēde pro devōto femineo sexu: sēntiant omnes tuum juvāmen quicūmq; cēlebrant tuam sanctam Immaculatam Conceptionem.

DIE IX. DECEMBRIS.

Secunda die infr. Octavam Immaculate Conceptionis B. M. V.

Omnia ut in Festo, præter lectiones, quæ dicuntur ut infra.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Ex Bulla Dogmatica Pii Papæ Noni.

Lectio iv.

Ineffābilis Deus, cujus viæ misericórdia et vēritas, cujus voluntas omnipotētia, et cujus sapiētia attingit à fine usque ad finem fōrtiter, et dispōnit omnia suāviter, cūm ab omni æternitate præviderit luctuosissimam totius humani gēneris ruīnam ex Adami transgressiōne derivādam, atque in mystērio à sæculis abscondito primum suæ bonitatis opus decreverit per Verbi incarnatiōnem sacramēto occultiore complere, ut contra misēricors suum propōsitum homo diaboliæ iniquitatis versūtia actus in culpam non periret, et quod in primo Adamo casurum erat, in secūdo felicius erigeretur, ab initio et ante sæcula Unigēnito Filio suo Matrem, ex qua caro factus in beāta temporum plenitudine nasceretur, elēgit atque ordināvit, tantōque præ creatūris univērsis est prosequūtus amore, ut in illa una sibi propensissima voluntate complacuerit.

n̄. Ego ex ore Altissimi.

Lectio v.

Quaprop̄ter illam longè ante omnes angēlicos spiritus, cunctosque Sanctos cœlestium omnium charismatum copia de thesauro Divinitatis deprompta ita mirificè cumulāvit, ut Ipsa ab omni prorsus peccāti labe semper

libera, ac tota pulchra et perfectata eam innocentia et sanctitatis plenitudinem præ se ferret, qua major sub Deo nullatenus intelligitur, et quam præter Deum nemo assequi cogitando potest. Et quidem decēbat omnino, ut perfectissimæ sanctitatis splendōribus semper ornata fulgēret, ac vel ab ipsa originālis culpæ labe plane immūnis amplissimum de antiquo serpente triumphum referret tam venerabilis mater, cui Deus Pater unicūm Filium suum, quem de corde suo æqualem sibi gēnitum, tamquam seipsum diligit, ita dare dispōsuit, ut naturaliter esset unus idēmq; commūnis Dei Patris et Virginitis Filius.

n̄. Nihil inquinatum.

Lectio vi.

Quam originālem augustæ Virginitis innocentiam cum admirabili ejusdem sanctitate præcelsaque Dei Matris dignitate omnino coherētem catholica Ecclēsia, quæ à Sancto semper edocta Spiritu columna est ac firmamentum veritatis, tamquam doctrinam possidens divinitus acceptam, et cœlestis revelatiōnis depōsito comprehensam multiplici continenter ratiōne, splendidisque factis magis in dies explicare, propōnere ac fovēre numquam destitit. Hanc enim doctrinam ab antiquissimis temporibus vigētem, ac fidēlium animis pēnitens insitam, et sacrōrum Antistitum curis studiisque per catholicum orbem mirificè propagatam, ipsa Ecclē-

zia luculentissimè significavit, cum ejúsdem Virginis Conceptiõnem público fidélium cùltui ac veneratiõni propõnere non dubitavit. Quo illústri quidem facto ipsius Virginis Conceptiõnem véluti singulárem; miram et à reliquórum hóminum primórdiis longissimè secrétam, et omninò sanctam coléndam exhibuit, cum Ecclésia nonnisi de Sanctis dies festos concélebrat.

Signum magnum.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum
Lucam.

Lectio VII. Cap. I.

In illo tempore: Missus est Angelus Gábiel à Deo in civitatem Gallilææ, cui nomen Náza-reth, ad Virginem desponsatam Viro cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia Sancti Sophronii Episc.

Homilia in Deiparæ Annuntiat.

Quid missus beatus ille Angelus ad Virginem integerrimam dicit? Aut quomodo faustissimum hoc nuntium ipsi defert? Ave gratia plena, Dominus tecum. A gaudio incipit eam alloqui ille gaudii nuntius. Noverat enim et planè sciebat, nuntium illud suum universis hominibus atque omnibus pariter creaturis gaudium parare, et quoslibet à quibuscumque dolores expellere; noverat,

ex divina hujus mysterii cognitione mundum lumine collustrari; noverat, erroris disjici caliginem; noverat, retundi mortis aculeum; noverat, vim corruptionis infringi; noverat, inferno victoriam auferri; noverat salutem perditio affulgere homini, qui horum malorum jugo jamdiu premebatur, ex quo scilicet à paradisi deliciis expulsus, et à beato illo domicilio ejectus fuerat. Propterea legationis suæ exordium à gaudio ducit; propterea sermonibus suis gaudii voces præmittit; propterea faustis hisce nuntiis gaudium antecedit, utpote quæ omnibus credentibus gaudio futura erant.

Hortus conclusus.

Lectio VIII.

Et sanè par omninò erat, ut divina gaudii denuntiatio à sermonibus verbisque gaudium elicientibus sumeret initium. Propterea enim et Angelus gaudium ante omnia renuntiat, quia faustæ legationis suæ non ignorat exitum, ac probè novit colloquium quod habebatur, in totius mundi gaudium manifestè esse cessurum. Et profectò quodnam gaudium, aut quænam reperiri potest jucunditas, quam non longè excédât allóquium ad Virginem illam beatam ac gaudii paréntem hábitum? Gaude, ò supercœlestis gaudii Génitrix. Gaude, ò sublimissimi gaudii nutrix. Gaude ò salutæris gaudii sedes princeps. Gaude, ò immortalis gaudii auctrix. Gaude, ò ineffabilis gaudii mysticum diversorium. Gaude, ò indeficientis

gaudii fons beatissime. Gaude, ò gaudii æterni deiferum cimélium. Gaude, ò vivificantis gaudii arbor virentissima. Gaude, ò innupta Dei mater. Gaude, ò Virgo post partum integerrima. Gaude, ò spectaculum præ mirabilibus omnibus summè admirandum.

¶ Magnificat anima.

Lectio IX.

Quisnam tuum eloqui splendorem poterit? Quisnam portentum, quod ipsa es, enarrare verbis audeat? Quisnam magnificentiam tuam effari se posse confidet? Tu hominum exornasti naturam; tu Angelorum ordines superasti; tu fulgôres Archangelorum obtenebrasti; tu sublimes Thronorum sedes infra te ostendisti; tu altitudinem Dominationum depressisti; tu Principatum ducatibus præcucurristi; tu enervasti fortitudinem Potestatum; tu ipsis Virtutibus potentior virtus prodidisti; tu Chérubim oculatissimum visum terrëstribus oculis vicisti; tu Séraphim sex alas habentium volatus animæ pennis divinitus agitatatis transvolasti; tu denique omnem creaturam longè transgressa es; quippe quæ præ omni creatura enituiti puritate; et omnium creaturarum conditorem in te excepisti; ipsūque et sinu tuo gestasti, et genuisti: et sola ex omnibus creaturis Dei mater effecta es.

Te Deum.

In Laud. fit comm. For.

Die sequenti X. Decembris ubi celebratur festum Translationis

Almæ Domus Lauretane B. M. V. omittitur commem. Octava in utrisque Vesp. et Laud.

Secus fit de tertia die infra Octavam.

DIE X. DECEMBRIS.

Tertia die infra Octavam Immac.

Concep. B. M. V.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Ex Bulla Dogmatica Pii Papæ Noni.

Lectio IV.

Ipsissima verba, quibus divina Scripturæ de increata Sapientia loquuntur, ejúsque sempiternas origines repræsentant, consuêvit (Ecclésia) tum in ecclesiasticis officiiis, tum in sacrosancta Liturgia adhibere, et ad illius Virginis primordia transfere, quæ uno eodemque decreto cum divina Sapientie incarnatione fuerant præstituta. Quamvis autem hæc omnia penes fideles ubique prope recepta ostendant, quo studio ejúsmodi de Immaculata Virginis Conceptione doctrinam ipsa quoque Romána Ecclésia omnium Ecclésiárum mater et magistra fuerit prosequuta, tamen illustria hujus Ecclésiæ facta digna plane sunt quæ nominatim recenseantur, cum tanta sit ejúsdem Ecclésiæ dignitas atque auctoritas, quanta illi omninò debetur, quæ est catholice veritatis et unitatis

centrum, in qua sola inviolabiliter fuit custodita Religio, et ex qua tradicem fidei reliquæ omnes Ecclesiæ mutuëntur oportet.

¶ Ego ex ore Altissimi prodivi.

Lectio v.

Itaque eadem Romana Ecclesia nihil potius habuit, quam eloquentissimis quibusque modis Immaculatam Virginis Conceptionem, ejusque cultum et doctrinam assere, tueri, promovere et vindicare. Enim vero Prædecessores Nostri vehementer gloriati sunt Apostolica sua auctoritate Festum Conceptionis in Romana Ecclesia instituire, ac proprio Officio, propriaque Missa, quibus prærogativa immunitatis ab hæreditaria labe manifestissime asserebatur, augere, honestare et cultum jam institutum omni ope promovere, amplificare, sive erogatis indulgentiis, sive facultate tributa civitatibus, provinciis regnisque, ut Deiparam sub titulo Immaculatæ Conceptionis patronam sibi deligerent, sive comprobatis Sodalitatibus, Congregationibus, Religiosisque Familiis ad Immaculatæ Conceptionis honorem institutis sive laudibus eorum pietati delatis, qui monasteria, xenodochia, altaria, templa sub Immaculati Conceptus titulo erexerint, aut sacramenti religione interpõsita immaculatam Deiparæ Conceptionem strenuè propugnare spõnderint.

¶ Nihil inquinatum.

Lectio vi.

Insuper summopere lætati sunt decernere Conceptionis Festum ab omni Ecclesia esse habendum eodem censu ac numero quo Festum Nativitatis, idemque Conceptionis Festum cum octava ab universa Ecclesia celebrandum, et ab omnibus inter ea quæ præcepta sunt, sanctè colendum, ac Pontificiam Capellam in Patriarchali Nostra Liberiána Basilica die Virginis Conceptionis sacro quotannis esse peragendam. Atque exoptantes in fidelium animis quotidie magis fovere hanc de Immaculata Deiparæ Conceptione doctrinam, eorumque pietatem excitare ad ipsam Virginem sine labe originali conceptam colendam et venerandam, gavisissimi sunt quam libentissime facultatem tribuere, ut in Lauretanis Litaniis, et in ipsa Missæ Præfatione Immaculatus ejusdem Virginis proclamareretur Conceptus atque aded lex credendi ipsa supplicandi lege statueretur.

¶ Signum magnum.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Ex Homilia II. super Missus.

Lætare, pater Adam, sed magis tu, ò Eva mater, exsulta qui sicut omnium parentes, ita omnium fuistis peremptores; et quod infelicius est, prius peremptores quam parentes. Ambo, inquam, consolamini super filia, et tali filia; sed illa amplius de qua malum ortum est prius, cujus opprobrium in omnes pertransivit mulieres. Instat namque tempus, quo jam tollatur opprobrium, nec habeat vir quid causetur adversus feminam; qui utique, dum se imprudenter excusare conaretur, crudeliter illam accusare non cunctatus est, dicens: Mulier quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno et comedi. Propterea curre, Eva, ad Mariam; curre mater ad filiam; filia pro matre respondeat: ipsa matris opprobrium auferat; ipsa patri pro matre satisfaciat: quia ecce si vir cecidit per feminam, jam non erigitur nisi per feminam.

¶ Hortus conclusus.

Lectio viii.

Quid dicebas, ó Adam? Mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Verba malitiæ sunt hæc quibus magis augeas quam deleas culpam. Verumtamen Sapiencia vicit malitiam, cum occasionem veniæ, quam à te Deus interrogando elicere tentavit, sed non potuit, in thesauro inefficentis suæ pietatis invenit.

Reditur nempe femina pro femina, prudens pro fatua, humilis pro superba, quæ pro ligno mortis gustum tibi porrigat vitæ, et pro venenoso cibo illo amaritudinis, dulcedinem pariat fructus æterni. Muta ergo iniquæ excusationis verbum in vocem gratiarum actionis, et dic: Domine, mulier quam dedisti mihi dedit mihi de ligno vitæ, et comedi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificasti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Virginem. O feminam singulariter venerandam, super omnes feminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem!

¶ Magnificat anima mea.

Lectio ix.

Quam tibi aliam prædixisse Deus videtur, quando ad Serpentem ait: Inimicitias ponam inter te et mulierem? Et si adhuc dubitas, quod de Maria dixerit, audi quod sequitur: ipsa conteret caput tuum. Cui hæc servata victoria est, nisi Mariæ? Ipsa procul dubio caput contrivit venenatum, quæ omnimodam suggestionem tam de carnis illicebra, quam de mentis superbia deduxit ad nihilum. Quam verò aliam Salomon requirebat, cum dicebat: Mulierem fortem quis inveniet? Noverat quippe vir sapiens hujus sexus infirmitatem, fragile corpus, lubricam mentem. Quia tamen et Deum legerat promisisse, et ita credebat congruere, ut qui viceerat per feminam, vinceretur per

ipsam, vehementer admirans ajēbat: Mulierem fortem quis inveniet? Quod est dicere: si ita de manu feminae pendet et nostra omnium salus, et innocentiae restitutio, et de hoste victoria: fortis omnino necesse est ut providēatur, quae ad tantum opus possit esse idonea.

Te Deum.

In Laudibus fit commemoratio Ferae.

Vesperae de S. Damaso Papa et Confessore cum comm. Oct. et Fer.

DIE XI. DECEMBRIS,

Officio et Missae S. Damasi P. O. addatur commemoratio Immaculatae Conceptionis, et Ferae.

DIE XII. DECEMBRIS.

Quinta Die infra Octavam Immaculatae Conceptionis B. M. V.
IN I. NOCTURNO.

Lect. de Scriptura occ.
IN II. NOCTURNO.

Ex Bulla Dogmatica Pii Papae Noni.

Lectio iv.

Quoniam quae ad cultum pertinent, intimo plane vinculo cum ejusdem objecto conserta sunt, neque rata et fixa manere possunt si illud anceps sit et in ambiguo versetur, idcirco Decessores Nostri Romani Pontifices omni cura Conceptionis cultum amplificantes, illius etiam objectum ac doctrinam declarare, et inculcare

impensissimè studuerunt. Etenim clarè apertèque docuere, festum agi de Virginis Conceptione, atque uti falsam et ab Ecclesiae mente alienissimam proscripserunt illorum opinionem qui non Conceptionem ipsam, sed sanctificationem ab Ecclesia coli arbitrarentur et affirmarent.

¶ Ego ex ore Altissimi.

Lectio v.

Neque mitius cum iis agendum esse existimaverunt, qui ad labefactandam de Immaculata Virginis Conceptione doctrinam, excogitato inter primum atque alterum Conceptionis instans et momentum discrimine, asserēbant, celebrari quidem Conceptionem, sed non pro primo instanti atque momento. Ipsi namque Praedecessores Nostri suarum partium esse duxerunt, et beatissimae Virginis Conceptionis Festum, et Conceptionem pro primo instanti tamquam verum cultus objectum omni studio tueri ac propugnare. Hinc decretoria plane verba, quibus Alexander Septimus Decessor Noster sinceram Ecclesiae mentem declaravit, inquit: Sanè vetus est Christifidelium erga ejus beatissimam Matrem Virginem Mariam pietas sententium, ejus animam in primo instanti creationis atque infusionis in corpus fuisse speciali Dei gratia et privilegio, intuitu meritorum Jesu Christi ejus Filii humani generis Redemptoris, à macula peccati originalis praeservatam immunitem, atque

in hoc sensu ejus Conceptionis festivitatem solemnem ritu colentium et celebrantium.

¶ Nihil inquinatum.

Lectio vi.

Atque illud in primis solenne quoque fuit iisdem Decessoribus Nostris doctrinam de Immaculata Dei Matris Conceptione sartam tectamque omni cura, studio et contentione tueri. Etenim non solum nullatenus passi sunt, ipsam doctrinam quovis modo à quopiam notari atque traduci, verum etiam longè ulterius progressi, perspicuis declarationibus iteratisque vicibus edixerunt: Doctrinam qua Immaculatam Virginis Conceptionem profitemur, esse, suoque merito haberi cum Ecclesiastico cultu planè consonam, eamque veterem, ac propè universalem et ejusmodi, quam Romana Ecclesia sibi fovendam tuendamque suscepit, atque omnino digna, quae in sacra ipsa Liturgia, solemnioribusque precibus usurparetur. Neque his contenti, ut ipsa de Immaculato Virginis Conceptu doctrina inviolata persisteret, opinionem huic doctrinae adversam, sive publicè sive privatim, defendi posse severissimè prohibuere, eamque multiplici veluti vulnere confectam esse voluerunt.

¶ Signum magnum.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evang. secundum Luc.

Lectio vii.

Cap. I.

In illo tempore: Missus est An-

gelus Gabriel à Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Tharasiae Episcopi.

De Praesentatione Deiparae.

Quibus te laudibus cumulabimus, Maria? O puella immaculata; o virgo impolluta; o mulierum ornamentum, filiarum auctor! O mater Virgo Sancta, tu benedicta inter mulieres; tu celebrata propter innocentiam; tu ob signata virginitate. Tu Adami maledicti expiatio; tu debiti Evae solutio. Tu Abelis purissima oblatio; primogenitorum delictus; immaculatum sacrificium. Tu Enos in Deum spes non pudore suffusa; tu Enoch inita gratia, et in securam vitam migratio. Tu Noe Arca, et secundae regenerationis apud Deum conciliatio. Tu regni et Sacerdotii Melchisedech perillustris splendor; tu Abrahami firma fiducia et promissionis futurae posteritatis obsequens fides. Tu Isaac novum Sacrificium et rationale holocaustum, tu Jacob in scalam ascensus causa, et fecunditatis in duodecim tribus permanentis expressio nobilissima. Tu Judae apparuisti secundum stirpem filia; tu Josephi pudicitia et veteris Aegypti, nimirum Synagogae Judaeorum eversio, o Immaculata! Tu Moysis ejusdem que Legislatoris liber di-

vinitus concinnatus, in quo scriptum est Sacramentum regenerationis, et divinis digitis insculpta in tabulis lex est tamquam in monte Syna, ubi novus Israel ab intelligibilium Aegyptiorum servitute vindicabitur, quemadmodum antiquus populus in solitudine manna et aqua de petra satiatus est, petra autem erat Christus à tuo gremio proditurus tamquam Sponsus de thalamo. Tu Aarónis virga florens; tu es Davidis filia fimbriis aureis circumvestita vario ornatu nitescens.

¶ Hortus conclusus.

Lectio viii.

Tu es Prophetarum speculum, et rerum ab illis praenuntiarum exitus. Te enixè Ezèchiel vaticanas appellavit portam clausam, per quam nemo hominum unquam transibit nisi Dominus Deus solus, et portam clausam conservabit. Te Isaias ille in primis grandiloquus praenuntiat virgam Jesse, ex quo flos Christus oriatur, et fruticibus vitiorum extirpatis radicibus, plantas divinae cognitionis in agro inseret. Te Jeremias praemonstravit inquam: ecce dies venient, dicit Dominus, et feriam domui Israel et domui Judae foedus novum, quod constitui cum patribus eorum, ita significans adventum ortumque Filii tui, et populum gentium vocans ad Deum adorandum inde usque à finibus terrae. Te etiam Daniel vir desideriorum proclamavit montem ingentem, à quo Christus lapis angularis abscein-

detur, et simulacrum multiformis serpentis ruina atque exitio dissipabit. Te honoro aquam immaculatam, te praedico gratia plenam, te cano Dei habitacionem puram et immaculatam. Et sanè ubi abundabit delictum, superabundavit gratia. Per mulierem mortem lucrati sumus, per mulierem inversa ipse rursus instaurabit. Per serpente cibum accepimus amarum saporis, per ipsum verò rursum vescemur cibo immortalitatis. Prima parens Eva Cainum in lucem edidit invidiae et nequitiae principem; unigenitus Filius tuus erit primogenitus vitae et resurrectionis. O inauditum prodigium! O admirandam novitatem! O Sapientiam nullis verbis coaequantam!

¶ Magnificat.

Lectio ix.

Nos autem populus Dei, gens sancta, congregatio acceptabilis, filii columbae, soboles gratiae in hac Virginis celebritate puris animis, impollutis labiis, multisonis linguis hymnos suavidos extollamus. Illustre hoc festum, principem solemnitatem angelis laetam et hominum praedicatione dignissimam prouti par est venerantes illud Ave, Gabriëlis cum reverentia et gaudio sancto clamemus. Ave, delictum Patris, per quam ad ultimos terrae fines Dei cognitio manavit. Ave, Filii domicilium de qua ille carne indutus proditit. Ave, Sancti Spiritus habitaculum ineffabile. Ave, sanctior Cherubim; ave gloriosior

Seraphim; ave caelo latior; ave sole splendidior; ave luna micantior; ave multiplex astrorum nitior; ave levis nubes, quae caelestem pluviam inspergis. Ave aura sancta, quae spiritum malitiae à terra dissipasti. Ave nobile praeconium Prophetarum; ave Apostolorum auditus per totum orbem sonus; Ave Martyrum excellens confessio; ave Patriarcharum laudatissima praedicatio; ave Sanctorum summum ornamentum. Ave causa salutis omnium mortalium; ave regina pacis conciliatrix; ave matrum splendor immaculatus. Ave mediatrix omnium, qui sub caelo sunt; ave totius orbis reparatio; ave gratia plena, Dominus tecum, qui ante te, et ex te, et nobiscum. Ipsi laus cum Patre et Sanctissimo et vivifico Spiritu, nunc et semper, et in infinita saecula saeculorum. Amen.

Te Deum.

In Laud. comm. Ferae. Vesp. de S. Lucia V. M. cum comm. Octavae et Ferae.

DIE XIII. DECEMBRIS.

Officio et Missae S. Luciae Virginis et Martyris, addantur commemorationes Immaculatae Conceptionis et Ferae.

DIE XIV. DECEMBRIS.

Septima die infra Octavam Immaculatae Conceptionis B. M. V.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem hac die occurrat Feria IV. Quatuor Temporum, Lectiones primi Nocturni leguntur de Parabolis Salomonis Ego Sapientia, ut in Breviario hac die, seu ut in Festis Beatae M. V. per annum.

IN II. NOCTURNO.

Ex Bulla Dogmatica Pii Papae Noni.

Lectio iv.

Omnes norunt quanto studio haec de Immaculata Deiparae Virginis Conceptione doctrina à spectatissimis Religiosis Familiis et celebrioribus Theologicis, Academicis, ac praestantissimis divinarum rerum scientia Doctoribus fuerit tradita, asserta ac propugnata. Omnes pariter norunt quanto per solliciti fuerint Sacrorum Antistites vel in ipsis ecclesiasticis conventibus palam publice profiteri, sanctissimam Dei Genitricem Virginem Mariam ob praevisa Christi Domini Redemptoris merita numquam originali subjacuisse peccato, sed preservatam omnino fuisse ab originis labe, et idcirco sublimiori modo redemptam. Quibus illud profecto gravissimum et omnino maximum accedit, ipsam quoque Tridentinam Synodum, cum dogmaticum de peccato originali ederet decretum, quo juxta sacrarum Scripturarum sanctorumque Patrum ac probatissimorum Conciliorum testimonia, statuit ac definivit: Omnes homines nasci originali culpa infectos; tamen solemniter decla-

rásse: Non esse suæ intentionis, in decreto ipso tantaque definitionis amplitudine comprehendere beatam et Immaculatam Virginem Dei Genitricem Mariam. Hac enim declaratione Tridentini Patres, ipsam beatissimam Virginem ab originali labe solutam, pro rerum temporumque adiunctis, satis innuerunt, atque adeo perspicue significarunt, nihil ex divinis Litteris, nihil ex traditione, Patrumque auctoritate rite afferri posse, quod tantæ Virginis prerogativæ quovismodo refragetur.

¶ Ego ex ore Altissimi.

Lectio v.

Et re quidem vera hanc de Immaculata beatissimæ Virginis Conceptione doctrinam quotidie magis gravissimo Ecclesiæ sensu, magisterio, studio, scientia ac sapientia tam splendide explicatam, declaratam, confirmatam et apud omnes catholici orbis populos ac nationes mirandum in modum propagatam, in ipsa Ecclesia semper extitisse veluti à majoribus acceptam, ac revelatæ doctrinæ caractere insignitam, illustria venerandæ antiquitatis Ecclesiæ Orientalis et Occidentalis monumenta validissime testantur. Equidem Patres Ecclesiæque Scriptores, cœlestibus edocti eloquiis, nihil antiquius habuere, quam in libris ad explicandas Scripturas, vindicanda dogmata, erudiendosque fideles elucubratis, summam Virginis sanctitatem, dignitatem, atque ab omni peccati labe integritatem ejusque præclaram de

teterrimo humani generis hoste victoriam, multis mirisque modis certatim predicare atque efferre.

¶ Nihil inquinatum.

Lectio vi.

Quapropter enarrantes verba, quibus Deus præparata renovandis mortalibus suæ pietatis remedia inter ipsa mundi primordia prænuntians; et deceptoris serpentis retudit audaciam et nostri generis spem mirifice erexit iniquiens: Inimicitias ponam inter te et mulierem et semen tuum et semen illius, docuere: divino hoc oraculo clarè apertèque demonstratum fuisse misericordem humani generis Redemptorem, scilicet Unigenitum Dei Filium Christum Jesum ac designatam beatissimam Ejus Matrem Virginem Mariam, ac simul ipsissimas utriusque contra diabolum inimicitias insigniter expressas. Quocirca sicut Christus Dei hominumque mediator, humana assumpta natura, delens quod adversus nos erat chirographum decreti, illud cruci triumphator affixit, sic sanctissima Virgo, arctissimo et indissolubili vinculo cum Eo conjuncta, una cum Illo, et per Illum, sempiternas contra venenosum serpentem inimicitias exercens ac de ipso plenissime triumphans, illius caput immaculato pede contrivit.

¶ Signum magnum.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Sophronii Episc.

Homilia in Deipara Annuntiat.

Verè benedicta tu in mulieribus, quoniam Evæ maledictionem in benedictionem commutasti; quoniam Adam, qui prius jacebat execratione percussus, ut per te benediceretur effecisti. Verè benedicta tu in mulieribus, quoniam benedictio Patris per te affulsit hominibus, eosque à veteri maledicto liberavit. Verè benedicta tu in mulieribus, quia per te progenitores tui salutem inveniunt; tu siquidem genitura es Servatorem, qui divinam ipsis salutem comparabit. Verè benedicta tu in mulieribus, quoniam sine semine eum protulisti fructum, qui benedictionem terrarum orbi elargitur, ipsumque à maledictione spinas germinante redimit. Verè benedicta tu in mulieribus, quia mulier naturali conditione cum sis, Dei tamen Genitrix reipsa fies. Etenim si qui ex te nasciturus est secundum veritatem Deus est incarnatus, ipsa jure meritoque diceris Deipara, quippe quæ Deum verissime paristi.

¶ Hortus conclusus.

Lectio viii.

Ne timeas, Maria, invenisti enim apud Deum gratiam perire nesciam; invenisti apud Deum gratiam præ quolibet eximiam; invenisti apud Deum gratiam omnibus votis expetendam; invenisti apud Deum gratiam omnium gratiarum splendidissimam; invenisti apud Deum gratiam nunquam elanguentem; invenisti apud Deum gratiam quæ te salvam præstet; invenisti apud Deum gratiam, quæ nullo impetu quatiatur; invenisti apud Deum gratiam planè invictam; invenisti apud Deum gratiam perenniter duraturam. Et alii quidem, iique plures ante te eximia sanctitate floruerunt. Sed nemini, quemadmodum tibi, plena gratia imperita est; nemo sicut tu, ad tantum magnificentiae est evectus: nemo, sicut tu, purificante gratia præoccupatus est; nemo, sicut tu, cœlesti lumine refulsit; nemo sicut tu, præ omni celsitudine exaltatus est.

¶ Magnificat anima.

Lectio ix.

Et merito quidem; nemo enim, sicut tu ad Deum tam propè accessit; nemo, sicut tu, Dei donis ditatus est; nemo, sicut tu, Dei gratiæ particeps fuit. Omnia vincis, quaecumque inter homines emineant; omnia superas munera, quæ effusa à Dei largitate in quolibet dimanaverint. Plus enim omnibus inhabitantis Dei possessione ditescis. Nemo sic in se Deum

complecti pótuit; nemo pótuit sic frui Dei præsentiâ; nemo dignus est hábitus, qui sic per Deum illuminarétur; ac propterea non modo Deum ómnium Conditórem ac Dóminum in te excepisti, sed eum habes ex te ineffabiliter incarnátum, atque in útero tuo gestátum, et post hæc génitum, et univérsos hómines à patérna condemnatióne rediméntem, ac salutem, quæ nullum finem habitúra sit, ipsis elargiéntem. Et propterea tibi clamávi, atque iterum veheménter clamábo: Ave grátia plena, Dóminus tecum: benedicta tu in mulieribus.

Te Deum.

DIE XV. DECEMBRIS.

In Octava Immaculatæ Concept.

B. M. V.

Duplex.

Omnia ut in festo præter ea quæ sequuntur.

IN II. NOCTURNO.

Ex Bulla Dogmatica Pii Papæ Noni.

Lectio iv.

Ab antiquis temporibus Sacrorum Antistites, Ecclesiastici viri, Regulares Ordines ac vel ipsi Imperatores et Reges ab hac Apostolica Sede enixè efflagitarunt, ut Immaculata sanctissimæ Dei Genitricis Conceptio veluti Catholice fidei dogma definirétur. Quæ postulatiónes hac nostra quoque ætate iteratæ fuérunt ac potissimum felicitis recordatiónis Gregório decimoséxto Prædecessóri Nos-

tro, ac Nobis ipsis oblatae sunt tum ab Episcopis, tum à Clero Sæculari, tum à Religiosis Familiis, ac summis Principibus et fidelibus populis. Nos itaque singulari animi Nostri gaudio hæc omnia probè noscentes, ac seriò considerantes, vix dum, licet immeriti, arcáno divinæ Providentiæ consilio ad hanc sublimem Petri Cathedram evecti totius Ecclesiæ gubernacula tractanda suscepimus, nihil certè antiquius habuimus, quam pro summa Nostra vel à teneris annis erga sanctissimam Dei Genitricem Virginem Mariam veneratióne, pietate et affectu ea omnia peragere, quæ adhuc in Ecclesiæ votis esse poterant, ut beatissimæ Virginis honor augetur, ejusque prerogativæ uberiori luce nitèrent.

¶. Ego ex ore Altissimi.

Lectio v.

Itaque plurimum in Dómino confisi advenisse temporum oportunitatem pro Immaculata sanctissimæ Dei Genitricis Virginis Mariæ Conceptiône definienda, quam divina eloquia, veneranda traditio, perpétuus Ecclesiæ sensus, singularis catholicorum Antistitum ac fidelium conspiratio, et insignia Prædecessorum Nostrorum acta, Constitutiónes mirificè illústrant atque declarant; rebus omnibus diligentissimè perpénsis et assiduis fervidisque ad Deum precibus effusis, mínimè cunctándum Nobis esse censuimus suprèmo Nostro iudicio Immaculatam ipsius Virginis Con-

ceptiõem sancire, definire atque ita pientissimis catholici Orbis desideriiis, Nostræque in ipsam Sanctissimam Virginem pietati satisfacere ac simul in ipsa Unigenitum Filium suum Dóminum Nostrum Jesum Christum magis atque magis honorificare, cum in Filium redundet quidquid honoris et laudis in Matrem impenditur.

¶. Nihil inquinatum.

Lectio vi.

Quare postquam numquam intermissimus in humilitate et jejúnio privatas Nostras et públicas Ecclesiæ preces Deo Patri per Filium Ejus offerre, ut Spíritus Sancti virtute mentem Nostram dirigere et confirmare dignaretur, implorato inivérsæ celestis Curie præsidio, et advocato cum gemitibus Paraclito Spíritu, eoque sic adspirante; ad honorem Sanctæ et individuae Trinitatis, ad decus et ornamentum Virginis Deiparæ, ad exaltatióem Fidei catholice et Christiænæ Religiónis augmentum, auctoritate Dómini Nostri Jesu Christi, beatorum Apostolorum Petri et Pauli, ac Nostra declaramus, pronuntiamus et definimus: Doctrinam quæ tenet beatissimam Virginem Mariam in primo instanti suæ Conceptiõnis fuisse singulari omnipotentis Dei gratia et privilegio, intuitu meritum Christi Jesu Salvatoris humani generis, ab omni originális culpæ labere preservatam immünem, esse à Deo revelatam, atque idcirco ab omnibus fidelibus firmiter, constan-

térque credendam. Quapropter si qui secus ac à Nobis definitum est, quod Deus avértat, præsumserint corde sentire, ii nóverint ac porro sciant se próprio iudicio condemnatos, naufragium circa fidem passos esse, et ab unitate Ecclesiæ defecisse.

¶. Signum magnum.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. I.

In illo tempore: Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Náza-reth, ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua..

Homilia S. Epiphánii Episcopi.

Orat. de laud. S. Mariæ Deiparæ.

Quid dicam, aut quid proloquar de præclara et Sancta Virgine? Solo enim Deo excepto cunctis superior extitit; natura formosior est ipsis Cherubim et Séraphim, et omni exercitu Angélico: cui prædicandæ cœlestis ac terræna lingua mínimè sufficit, imo vero nec Angelorum. O Beata Virgo, columba pura et Sponsa cœlestis Maria, cœlum, templum, et thronus Divinitatis, quæ coruscantem in cœlo et in terra solem habes Christum! Nubes lucida, quæ fulgur de cœlo lucidissimum ad illuminandum

mundum deduxisti Christum. Ave grátia plena Porta Cœlorum, de qua in Canticis propheta in decursu orationis planè et apèrtè prolóquitur inclámans : Hortus conclusus soror mea Sponsa, hortus conclusus, fons signátus.

¶. Hortus conclusus.

Lectio viii.

Virgo est Ilium immaculátum, quæ rosam immarcescibilem genuit Christum. O Sancta Deipara, Ovis Immaculata quæ Verbum ex te incarnátum Agnum Christum peperisti ! O Virgo Sanctíssima quæ exercitus angelórum in stupórem deduxisti ! Stupéndum est miráculum in cœlis, mûlier amicta sole, gestans lucem in ulnis : stupéndum miráculum in cœlis thálamus Virginis habens Fílium Dei : stupéndum miráculum in cœlis, Dóminus Angelórum infans Virginis effectus est. Angeli accusábant Evam, nunc verò Mariam glóriâ prosequúntur, quæ lapsam Evam eréxit, et Adámum è paradiso dejéctum in cœlos misit. Ipsa enim est cœli et terræ mediátrix, quæ uniónem naturaliter perégit.

¶. Magnificat ánima.

Lectio ix.

Grátia Sanctæ Virginis est iménsa. Hinc Gábriel in primis salútat Virginem, dicens: Ave grátia plena, quæ es spléndidum cœlum. Ave grátia plena, multis virtútibus exornáta Virgo. Ave, grátia plena, quæ es urna áurea cõtinens manna cœléste. Ave, grátia plena, quæ sitiétes perénis fontis dulcédine sátias. Ave, Sanctíssima Mater Immaculata, quæ genuisti Christum, qui est ante te. Ave púrpura régia, quæ cœli terræque Regem induisti. Ave liber incomprehensus, quæ Verbum et Fílium Patris mundo legéndum exhibuisti.

Te Deum.

Officium votivum Immaculatae Conceptionis Beatae Mariæ Virginis quibus locis concessum est à Sancta Sede ritu semiduplici, paucis exceptis, quæ supra adnotata fuerunt, persolvetur ut in Festo. In primo Nocturno Lektionen de Scriptura: in Secundo et Tertio Nocturno Tempore hiemali ut in ii. die infra Octavam: Tempore verno ut in iii. die infra Octavam: Tempore æstivo ut in v. die infra Octavam: Tempore autumnali ut in vii. die infra Octavam, additis Alleluia tempore Paschali.

